

Elhunyt Taub János. A Kossuth-díjas rendező-színészpedagógust az Oktatási és Kulturális Minisztérium, a Komédiium Színház és az Új Színház saját halottjának tekinti. Temetéséről később intézkednek.

Lőkös Ildikó nekrológja

„Saját halott” - hangzik a hivatalos formula. De Taub Jánost valóban a saját halottunknak érezzük. Sok szállal kötődött az Új Színházhoz. Többször rendezett nálunk, és igazi barátai voltak a társulatban. Szigorú ember hírében állott, de valójában a komoly arckifejezését mindig leleplezte a tekintetében bujkáló mosoly. Jó volt vele beszélgetni, tanulságos volt meghallgatni őt. Mintha mindig csipkelődött volna, miközben tisztán látta a tehetség ragyogását. Képes volt szárnyakat adni azoknak, akikben bízott.

Taub János a romániai Szatmár megyei Halmin született 1927. május 14-én. A marosvásárhelyi Szentgyörgyi István Színművészeti Intézetben 1954-ben végzett, majd az újjászerveződő temesvári magyar nyelvű színházhoz szerződött igazgató-főrendezőnek. 1962-től a kolozsvári Állami Magyar Színház főrendezője, 1971-től pedig a nemzetközi hírű bukaresti Bulandra Színház tagja, miközben a bukaresti Színház- és Filmfőiskola tanára. 1981-ben Izraelbe emigrált, ahol a legnevesebb színházakban, a Habimában és Kameriben dolgozott, mellette pedig a tel-avivi egyetem tanára volt. Magyarországra 1986-ban költözött, és rögtön az első itteni, játékszínbeli rendezésével, a Páskándi Géza írta Vendégséggel a szinte berobbant, nagy szakmai és közönség visszhangot keltve. Majd következett a Hetvenkedő katona a Radnótiban, a Száz év magány Szolnokon, az azóta is műsoron levő Sztriptíz a Komédiumban. A Művész Színház alapító tagja 1993-tól, ahol a Koldusopera mellett különleges kortárs és klasszikus műveket állított színpadra. Emlékezetes volt a Nemzeti Színházban Az elveszett paradicsom-a és a Vihar-ja, a Szent Johanna a Vígszínházban, a szolnoki Liliomfija, a két férfi főszerepben Garas Dezsővel és Törőcsik Marival. Lehetetlen még csak felsorolni is a

sokféleséget mutató repertoárjának minden darabját. A legkiválóbb magyar színészekkel dolgozott, akik rajongtak érte.

A színészek javaslatára hívta rendezni Márta István is az Új Színházba, ahol 1998-ban a Chioggiai csetepatét, két év múlva a Himnuszt, majd a Biedermann és a gyújtogatókat állította színpadra.

Hiányozni fog.

„Nem vagyok az a típus, aki meg akarná váltani a világot. Szívesen végzem a dolgomat, s beletörődtem abba, hogy kétesélyes játékban veszek részt: vagy sikerül hatást gyakorolnom a közönségre vagy nem. Persze mindent elkövetek azért, hogy szeretni lehessen, amit csinálok. S ez sohasem esik nehezemre. Csakis olyan darabokkal foglalkozom ugyanis, amelyeket megszerettem, s amelyeket másokkal is meg akarok szerettetni. Ám távol áll tőlem az a szokás, hogy megmagyarázzam, milyen módon igyekszem elérni ezt a hatást. Ha kész vagyok a munkával, akkor mindent a sors kezére bízok. Vagy megmutatkoznak a szándékaim, vagy örökre titok marad, mit is akartam elérni a színpadon. S ha valami titok marad, azon már semmilyen utólagos elemzés sem segít.” *(Taub János)*

Lőkös Ildikó, dramaturg
Új Színház

Taub János 1927-2010

Búcsúzik a Kolozsvári Állami Magyar Színház

Elhunyt Taub János rendező, a Kolozsvári Állami Magyar Színház örökös tagja.

Taub János a Szatmár megyei Halmiban született 1927-ben. A marosvásárhelyi Szentgyörgyi István Színművészeti Intézetben diplomázott 1954-ben, majd az újjászerveződő temesvári magyar nyelvű színházhoz szerződött igazgató-főrendezőnek.

1962-ben a Kolozsvári Állami Magyar Színház főrendezője lett, ahol olyan előadásokat rendezett, mint Bertolt Brecht: Koldusopera, Móricz Zsigmond: Rokonok, W. Shakespeare: A makrancos hölgy, Pavel Kohout: Ilyen nagy szerelem (Harag Györggyel közösen), Alexandru Mirodan: A hírhedt 702-es, Mihail Sebastian: Lapzártakor jelentik, Aurel Sorin: Háztűznéző, Aurel Baranga: Jámborlelkű Szent Flórián, D. R. Popescu: Szomorú angyalok.

1971-től a nemzetközi hírű bukaresti Bulandra Színház tagja és a bukaresti Színház- és Filmfőiskola tanára. 1981-ben Izraelbe emigrált, ahol a legnevesebb színházakban, a Habimában és Kameriben dolgozott, mellette pedig a tel-avivi egyetem tanára volt. Magyarországra 1986-ban költözött, dolgozott a Játékszínben, a szolnoki Szigligeti Színházban, a Radnóti Színházban, a Nemzeti Színházban, a Vígszínházban, a Művész Színházban, melynek alapító tagja volt, végül pedig az Új Színházban.

Taub János 2000 óta a Kolozsvári Állami Magyar Színház örökös tagja.
Nyugodjék békében!